

Əli Ləndi

Kitabın adı:.....Əli Ləndi
Müəllif:.....Mühəddisə Sadat Təbatəbai
Tərcümə edən:.....İbrahim Mirzə
Çap tarixi:.....2023
Çap növbəsi:.....Birinci
Tiraj:.....1000

«Издательство Полипресс»
Тверь, Комсомольский проспект, дом 19.
Тел.: (4822) 58-19-78, 500-250,

ISBN 53-48-024519-53

Sözdən öncə

Qonşunun evi yanırdı. İçəridən qışqırıq səsləri gəlir, hər tərəfdən bayıra şölə saçırdı. Əli qadınların qışqırtısını eşidib fikirləşdi: "Birdən yangınsöndürənlər gələnə qədər qonşular yanarlar!"

Əli qaçıb yanan evin içinə girdi...

Qonşular xilas oldular...

Əli göylərə qanad çaldı.

İndi bütün uşaqlar Əli kimi qəhrəman olmaq istəyirlər. Gəlin görək, onun kimi qəhrəman olmaq üçün mütləq özümüzü alovun içinə atmalıyıq? - Xeyr!

Əlini qəhrəman edən səbəb onun təmiz qəlbi və fədakar ruhu idi.

Bütün yeniyetmələr Əli Ləndidirlər; əgər onun kimi başqalarını da düşünsələr və bəzən başqalarını özlərindən üstün tutmağı bacarsalar.

Gəlin, Əlini daha yaxından tanıyaq və ondan daha çox öyrənək.

Şəhərdə əmin-amanlıqdır...

Əli İzə şəhərində dünyaya göz açıb. Biz uşaqların yadına gəlməz, amma böyükləri Əliyə dünyaya gəlməsindən iyirmi il öncə ölkəmizi necə müharibə və alovun bürüdüyünü söyləmişdilər. O günlərdə Səddam ölkəmizə hücum etmişdi, xalqımızın başına bomba və raket yağdırırdı. O dövrdə böyüklərdən əlavə, Əli ilə yaşlı uşaqlar da xalqı xilas etməkdən ötrü döyüş paltarını geyinib düşmənlə vuruşmağa gedirdilər. Əli onların şəkillərini görmüşdü; köynəklərinin qollarını və şalvarlarının balaqlarını qatlamışdılar, silahları da özləri boydaydı.

O, Behnam Məhəmmədinin və Hüseyn Fəhmədinin əhvalatlarını oxumuş, eşitmişdi. Əgər o yeniyetmələr olmasaydılar, şəhər indi belə rahat nəfəs ala, uşaqlar küçələrdə futbol oynaya bilməzdilər.

Müharibədə Ləndi ailəsindən on üç nəfər şəhid olmuşdu. "Mən də o dövrdə olsaydım, xalqımın və ölkəmin yaşaması üçün onlar kimi canımı qurban verərdim" – deyə Əli öz-özünə düşünürdü.

Eşq yaxşıdır, yoxsa var-dövlət?

Əli məhərrəm ayını çox sevirdi. Hər küçənin uşaqları bu ayın birinci on günlüyündə dəstələr yaradır, İmam Hüseyinə (ə) əzadarlıq edirdilər. Əli həmişə həzrət Qasim rövzəsini eşidəndə öz yeniyetmə şəhidlərimizi xatırlayırdı. Həzrət Qasim də hələ əyninə zireh geyə biləcək qədər böyüməmişdi. Buna baxmayaraq, ürəyi o qədər böyük idi ki, əmisinə demişdi: "Allah yolunda şəhidlik mənimçün baldan şirindir!"

Nəhayət, bir dəfə Əlinin ürəyi dözmədi, əmisi ilə əzadarlığa gedəndə ondan soruşdu:

– Əmi, səncə, biz Kərbəladada olsaydıq, İmam Hüseyinə (ə) qoşulardıq, yoxsa düşmənin pulu bizi aldadıb öz yanına çəkərdi?

– Dua et ki, biz də hüseynci olaq, – deyə əmisi onun başından öpdü.

İdman

Əli idmançı idi; həm futbol klubunun üzvü idi, həm də əmisinin nəzarəti altında güləşlə məşğul olurdu. O bilirdi ki, digərlərinə kömək etməkdən ötrü mehriban ürəkdən əlavə, güclü bədən də olmalıdır.

Cahan Pəhləvan Təxti və Şəhid İbrahim Hadi kimi. Artıq bütün qohumlar bilirdilər ki, Əli başqalarına kömək etməyə həmişə hazırdır. O isə özünü daha böyük işə hazırlayırdı: digərlərini xilas etmək üçün öz canından da keçməyə.

Balaca kiři

Əli bilirdi ki, hƏzrət Qasim kimi olmaq istƏyirsƏ, gƏrək adi iřlərdən bařlasın. Buna gərə də yařlı adam gərəndə qaçıb kƏmək edir, yolun bir tƏrƏfindən o biri tƏrƏfinə keçirirdi. O, balaca uřaqların da qeydinə qalırdı. Bir dƏfə parkda uřaqlarını itirmiş narahat ata və ananı gərəb uzun müddət axtardı, axırda uřağı tapıb onlara verdi.

Əli iřdən ötrü bařqa řəhərə gedir, adətən həftədə və ya iki həftədə bir dƏfə evə gəlirdi. O, evdə olanda ev iřlərinə kƏmək etməkdən əlavə, alıř-veriři və bayırdakı digər iřləri də üzərinə götürür, anasına kƏmək edirdi. Atası olmayanda Əli evin kiřisi olurdu.

Ata... su...

Əli xeyriyyə ekskursiyalarını çox sevirdi. O, bununla böyüklərlə birlikdə yoxsul bölgələrdə yaşayan insanlara ev, hamam və məktəb tikə bilərdi. Ancaq yaşı az olduğuna görə bu yardımlarda iştirak edə bilmirdi.

Əmisi ailənin digər kişiləri ilə birlikdə ata-baba kəndlərində bənd və körpü tikəcəklərini söyləyəndə Əli çox sevindi. Onların Bəlütək Ləndi kəndlərinin çoxlu problemləri vardı. Ən böyük problem isə su xəttinin olmaması idi. Dağın başında bir bulaq vardı, əhali vedrə və bidonla oradan su gətirirdi.

Ləndilər əl-ələ verib bulaqdan kəndin hər yerinə boru çəkdilər, bənd tikdilər, körpü saldılar, yolları böyütdülər. Əlinin əlindən nə gəlirdisə, həvəslə kömək edirdi; əl arabası ilə sement və torpaq daşıyır, boruları yerbəyer edir, materialları bulağın yanına aparırdı.

Nəhayət, kəndə su xətti çəkildi. Evlərdə ilk dəfə su kranını açanda hamı sevindiyyindən salavat dedi. Əli suyun gözəl səsini dinləyə-dinləyə öz-özünə düşündü: "Kaş Kərbəlada olub İmam Hüseyinin ailəsinə də su verəydik!"

Kim Kərbəla istəyirsə...

Ərbəinə az qalırdı. Əmiləri Kərbəlaya gedirdilər. Əlinin pasportu yox idi, amma ürəyi Kərbəlanı istəyirdi. Atası söz verdi ki, növbəti ildə onu da aparacaq. Lakin həmin ildə pandemiya səbəbindən yollar bağlandı. Əli çox həyəcanlı idi. Nəhayət, yollar açıldı...

Odda ayaqyalın

Əli xalasıgilə getmişdi. Xalası oğlu ilə söhbət etdiyi yerdə birdən qonşudan qadınların qışqırtı səsi gəldi. Əli səsi eşidən kimi ayaqyalın bayıra qaçdı. Gözlərinə inanmadı. Qonşunun evi yanırdı. Əli içəri girdi. O, qonşu qadının yanan ayağını əli ilə söndürdü, onları xilas etdi, özü isə...

Əlini xəstəxanaya apardılar. Bütün bədəni yanmış, iri və ağrılı suluqlarla dolmuşdu. Gecələr ağrısı güclənir, hava işıqlanmaq bilmirdi. Əli anasına dedi: "Ana, mənim üçün Quran oxu, bəlkə yata bildim".

O, anasının göz yaşlarını görəndə deyirdi: "Ana, mən peşman deyiləm. Əgər sağalsam və kimsə kömək istəsə, yenə edərəm".

Yar sənsən

Televiziyadan Ərbəin yürüşü göstərilirdi. O, bu il də Kərbəlaya gedə bilməmişdi. Başını azca qaldırıb yanında dayanmış əmisindən soruşdu:

– Əmi, indi sübut olundu ki, mən İmam Hüseyn tərəfdəyəm?

– Hə, Əli can, – əmisi dedi və gözlərindən yaş axdı.

İmamın qucağında

Ərbəinə cəmi bir neçə gün qalırdı. Xəstəxanada Əlidən "nə arzulayırsan?" deyə soruşduqda cavab verdi: "Arzum budur ki, Kərbəlaya gedim".

İnsanlar bir neçə gün öncədən Nəcəfdən piyada yola düşüb Ərbəində Kərbəlaya çatırlar. Lakin bu il Əli hamıdan tez çatdı. Çünki İmam Hüseyin (ə) ona uçmaq üçün iki qanad vermişdi. Əli Ərbəinə üç-dörd gün qalmış Kərbəlaya doğru qanad çaldı və imamının qucağında sakitləşdi.